

Domstolens dom (första avdelningen) av den 30 september 2021 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Icade Promotion SAS, tidigare Icade Promotion Logement SAS mot Ministère de l'Action et des Comptes Publiques

(Mål C-299/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 392 – Ordning för marginalbeskattning – Tillämpningsområde – Leveranser av fast egendom och mark för bebyggelse som inköpts för vidareförsäljning – Den beskattningsbara personen hade inte rätt att dra av skatten vid inköpet av fastigheten – Vidareförsäljningen är mervärdesskattepliktig – Begreppet "mark för bebyggelse")

(2021/C 481/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Icade Promotion SAS, tidigare Icade Promotion Logement SAS

Motpart: Ministère de l'Action et des Comptes Publiques

Domslut

- 1) Artikel 392 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att ordningen för marginalbeskattning får tillämpas på leveranser av mark för bebyggelse såväl när inköpet av marken för bebyggelse var föremål för mervärdesskatt, utan att den beskattningsbara person som säljer marken vidare hade rätt att dra av denna skatt, som när inköpet inte var föremål för mervärdesskatt trots att det inköpspris som den beskattningsbara återförsäljaren betalade för denna egendom innefattar ett mervärdesskattebelopp som den ursprungliga säljaren betalat i ett tidigare led. Bortsett från detta fall är denna bestämmelse emellertid inte tillämplig på leveranser av mark för bebyggelse vars ursprungliga inköp inte var föremål för mervärdesskatt, antingen på grund av att inköpet inte omfattas av skattens tillämpningsområde eller på grund av att det är undantaget från mervärdesskatt.
- 2) Artikel 392 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att ordningen för marginalbeskattning av leveranser av mark för bebyggelse inte är tillämplig när den obebyggda mark som inköpts har omvandlats till mark för bebyggelse mellan den tidpunkt då den köptes in och den tidpunkt då den beskattningsbara personen sålde den vidare, men att denna ordning får tillämpas på leveranser av mark för bebyggelse, när denna marks egenskaper har ändrats mellan den tidpunkt då den köptes in och den tidpunkt då den beskattningsbara personen sålde den vidare, exempelvis genom att den styckats upp i tomter eller att det utförts iordningställande arbeten som möjliggör installation av ledningssystem för att förse marken med bland annat gas och elektricitet.

⁽¹⁾ EUT C 297, 7.9.2020.

Överklagande ingett den 21 juli 2021 av Storhertigdömet Luxemburg av den dom som tribunalen (andra avdelningen utökad sammansättning) meddelade den 12 maj 2021 i de förenade målen T-516/19 och T-525/18,

Storhertigdömet Luxemburg och Engie Global LNG Holding m.fl. mot kommissionen

(Mål C-451/21 P)

(2021/C 481/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: A. Germeaux och T. Uri, samt D. Waelbroeck, J. Bracker, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Irland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 12 maj 2021 i de förenade målen T-516/18 och T-525/18, Luxemburg och Engie Global LNG Holding m.fl mot kommissionen,
- slutligt avgöra ärendet i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga, bifalla de yrkanden som Storhertigdömet Luxemburg framställt i första instans, och således upphäva kommissionens beslut (EU) 2019/421 av den 20 juni 2018 om det statliga stöd SA.44888 (2016/C) (f.d. 2016/NN) som Luxemburg har genomfört till förmån för Engie (EUT L 78, 2019, s. 1),
- i andra hand, återförvisa ärendet till tribunalen,
- förplikta kommissionen att ersätta Storhertigdömet Luxemburgs rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet åberopar Storhertigdömet Luxemburg fyra grunder.

Genom den första grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen åsidosatte artikel 107 FEUF när den fann att de två förhandsbesked i skattefrågor om är aktuella i förevarande fall medförde en "selektiv" fördel, mot bakgrund av den "snäva" referensram som kommissionen fastställt. i) Genom att grunda sig på en "snäv" referensram (det vill säga bestämmelserna i det luxemburgska systemet för bolagsskatt om skattebefrielse för intäkter från kapitalandelar och beskattning av vinstutdelning), gjorde tribunalen sig skyldig till flera fall av felaktig rättstillämpning. Tribunalen grundade sig på en ofullständig och konstlat begränsad referensram, och missuppfattade dessutom den luxemburgska lagstiftningen genom att tolka de aktuella bestämmelserna *contra legem*. Den överklagade domen innebär även att gränsöverskridande transaktioner diskrimineras i förhållande till rent inhemska transaktioner, eftersom den fastställda referensramen inte omfattar luxemburgska bolag som innehar andelar i bolag i andra medlemsstater. ii) Tribunalen kom felaktigt till slutsatsen att det skett ett undantag från den "snäva" referensramen. Denna slutsats vilar på en missuppfattning av den nationella lagstiftningen och strider mot domstolens rättspraxis avseende bedömningen av selektivitet, och i synnerhet den rättspraxis som innebär att det måste styrkas att fråga är om diskriminering i förhållande till andra företag som befinner sig i en jämförbar situation.

Genom den andra grunden gör klaganden gällande att tribunalen åsidosatte artikel 107 FEUF när den slog fast att en "selektiv" fördel hade uppkommit till följd av att den luxemburgska bestämmelsen om rättighetsmissbruk inte hade tillämpats, och i andra hand hävdar klaganden att tribunalen åsidosatte förordning (EU) 2015/1589⁽¹⁾ och rätten till försvar. i) Tribunalens rättsliga kvalificering av "selektivitet" på grund av att den luxemburgska bestämmelsen om rättighetsmissbruk inte hade tillämpats vilar på ett felaktigt antagande och en missuppfattning av nationell lagstiftning. Till skillnad mot vad tribunalen hävdade hade det nämligen varit möjligt att uppnå samma skattemässiga resultat genom att använda ett "direkt" ZORA. ii) Tribunalens resonemang kring fastställandet av referensramen är på flera punkter behäftat med felaktig rättstillämpning och bristfälligt motiverat. iii) Tribunalens resonemang om ett undantag är felaktigt. Konstaterandet att villkoren för att tillämpa bestämmelsen om rättighetsmissbruk var uppfyllda i förevarande fall vilar på det felaktiga antagandet att det inte hade varit möjligt att uppnå samma skattemässiga resultat med ett "direkt" ZORA. Den överklagade domen medför också ett åsidosättande av artikel 107 FEUF, såtillvida att den förutsätter att ett rättighetsmissbruk är för handen och i synnerhet att det saknas icke-fiskala skäl. Tribunalen åsidosatte också sin motiveringsskyldighet och underlät att göra en fullständig prövning av omständigheterna i målet genom att bortse från vissa faktiska förhållanden som bekräftade att ett rättighetsmissbruk inte var för handen enligt luxemburgsk rätt. Slutligen åsidosatte tribunalen artikel 107 FEUF eftersom den inte visat att Engie gynnats i förhållande till andra företag som befann sig i en faktiskt och rättsligt jämförbar situation. iv) I andra hand gör klaganden gällande att den överklagade domen medför ett åsidosättande av Storhertigdömet Luxemburgs rätt till försvar.

Genom den tredje grunden har klaganden hävdade att tribunalen åsidosatte artiklarna 4 och 5 FEU. Storhertigdömet Luxemburg anser att den överklagade domen begränsar de nationella skattemyndigheternas oavhängighet inom ett område som omfattas av medlemsstaternas behörighet, vilket utgör ett åsidosättande av artiklarna 4 och 5 FEU, samt principerna om befogenhetsfördelning mellan medlemsstaterna och Europeiska unionen.

Den fjärde grunden avser att tribunalen åsidosatte artikel 296 FEUF genom att inte uppfylla sin motiveringsskyldighet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).